

EMPORDÀ

Periodic Nacionalista Republicà. Surt els dissabtes.

ANY I.

Figueres 27 Juny de 1908.

N.º 12

Adeu siau

Estimats llegidors, adeu siau.

El processament d'en Baró ens ha dut obligacions sagrades a les quals hem d'atendre primer que tot, i aquesta es la causa de que s'hagi de suspendre per ara la publicació del nostre petit semanari, que significava per nosaltres un sacrifici, no solzament de treball sino també pecuniari.

Els nacionalistes republicans som pocs, a Figueres, i per aixó, no essent-nos possible sostenir-ho tot, hem acordat suspendre la publicació d'EMPORDÀ a fi de poder atendre com cal al nostre company empresonat.

Em sembla que parlem ab claretat i franquesa.

Ja sabeu, dons, per qué pleguem.

No obstant, el nostre adeu siau no es pas definitiu.

Nosaltres tornarem a fer sortir EMPORDÀ aixis que poguem.

Per aixó ens despedim dient-vos:—;Fins a un altre dia!

En Baró a la presó

La vigília de Sant Joan en Baró va sortir de la presó en companyia d'un amable sargento, pera donar tots dos un passeig que diu que va esser una delícia, carretera del castell amont, veient obert davant dels ulls l'espai lliure, blau, infinit... Are no 's creguin que en Baró va sortir a passejar pera esbargir-se solzament... L'objecte principal de la passejada era el d'anar al pabelló del Sr Coronel del Regiment de Snt. Quintí, pera sentir com li llegien l'informe del Sr. Fiscal calificant el suposat delictes del nostre amic. A la cuenta, segons aquest informe, en Baró ha insultat als seus superiors.

¡Qui ho havia de dir!

¡Mireu que som curts de gambals, nosaltres!

En Baró ja ha escullit el seu defençor; aquest es el Sr. Roca, capitá d'enginyers, i persona molt intel·ligent, segons ens han dit. A nosaltres ens sembla que en cassos com aquest el defençor ha de sentir un veritable entusiasme per la tasca que te encomanada. Jo comprenc que sia desagradable haver de defençar a un assés, a un malvat; pero, ¡an en Baró!

Dijous passat, a la tarde, varen visitar an en Baró el nostre diputat i estimat amic en Joaquim Salvatella i un nombrós grupu de concellers de diversos pobles d'aquesta comarca, diputats provincials, socis del Centre Federal, etc.

També va visitar-lo el notable violoncellista en Ricart l'ixot.

Tant el nostre amic com nosaltres agraím fundament aquestes mostres d'afecte i companyerisme.

Res més podem notificar als nostres llegidors respecte al processament del nostre amic.

Nosaltres pleguem la nostra feina de periodistes casulans, i deixem al nostre amic tencat a la presó i embolicat en un procés que encare s'ha de resoldre.

Quant s'hagi cel·lebrat el Concell de Guerra, i dictat la sentència, publicarem una fulla extraordinaria pera fer saber al poble de Figueres lo que de tot aixó n'hagi resultat.

Entretant nosaltres cridem ab el mateix coratge de sempre: ¡Visca el Nacionalisme Catalá! ¡Visca Catalunya!

Als nacionalistes republicans de Figueres

Companys:

Vui parlar-vos, en aquest que será el darrer nombre que surti d'EMPORDÀ, de la feina que al meu entendre ens toca fer a nosaltres, els nacionalistes republicans de Figueres, en aquesta hermosa comarca empordanesa.

Aquesta feina ha de tenir dos aspectes: la acció política, i la acció social.

La nostra acció política ha d'anar dirigida, avans que tot, a constituir en la nostra ciutat un nucli fort de nacionalistes republicans. Els medis pera lograr-ho,—els medis a la mida de les nostres forces, s'enten—han d'esser conferencies públiques periódicament constants,—constants com la consabuda gota d'aigua caient sobre les roques,—en les quals s'hi exposin les redemptores veritats del Nacionalisme i de la Democracia. Aquesta feina realitzada ab seny, i repetida ab tosuderia, un dia i un altre, un any i un altre, donará indubtablement el resultat desitjat, o sia, l'engrandiment i enfortiment del nucli de nacionalistes republicans de Figueres.

Paralelament an aquesta acció colectiva nostra manifestada en les conferencies, vetllades, meetings, etc., s'ha de realitzar també aquella acció eficaçíssima individual d'in-

fluencia de cada hu de nosaltres en el cercle de la nostra familia, dels nostres amics, etc., aprofitant totes les ocasions que se 'ns ofereixin de guanyar consciencies pera la Bona Causa.

Una volta els nacionalistes republicans haguem lograt esser a Figueres més forts de lo que som actualment, la nostra feina haurá de consistir aleshores en irradiar per la comarca la claror dels nostres ideals, anant pé 'ls pobles a predicar Nacionalisme i República, fins a lograr que en cada un d'ells hi quedi ben organitzat un agrupament de nacionalistes republicans.

Aquesta feina, modesta, pero llarga i costosa de realisar, ha d'esser la que s'han d'empendre els pocs nacionalistes republicans que avui hi han a Figueres.

Els apostols no més eren dotze, i sense més força que la seva fé varen canviar l'anima del mon.

Nosaltres som més de dotze, i sense convertir-nos en apostols professionals ni en martirs—(avui día hi ha molt poca afició an aquestes ocupacions)—sino continuant essent lo que hem sigut fins ara, modestos botiguers, podem també transformar l'esperit d'una comarca sense altres armes que la nostra força de voluntat i la llum de la Veritat, sempre triomfadora.

Pera realisar la nostra acció social d'educació, de difusió de cultura, de mellorament de costums, etc., no hem d'isolar-nos, sino que hem de sollicitar el concurs de tots els nostres conciutadans.

Res te que veure aquesta acció educadora ab les qüestions polítiques i religioses, i lo meteix afavoreix als radicals i als conservadors, als catòlics i als que no ho son.

La creació, per exemple, en la nostra ciutat d'un bon gimnás públic; el desensopiment de les nostres costums, animant-les ab la práctica de jocs atléticos, de jocs de sport sanitosos. la educació física de les generacions que pugen, és una qüestió importantíssima que a tots ens interessa, tant als blancs com als negres; i si nosaltres la iniciem hem de procurar que 'ns secundin tots els nostres conciutadans, o be hem de secundar an aquells que la iniciïn.

La educació física, i la educació artística del nostre poble, son dues obres a realisar, i els nacionalistes republicans hem de posar-hi el coll pera començar-les.

Despertar en la nostra ciutat l'afició als exercicis educadors del cos, i enlairar la espiritualitat de la gent d'aquí per medi del Art—la musica, la escena, les lectures públiques,—aquesta és la nostra missió a realisar